

Księga Ezechiela

Rozdział 32

1. Dwunastego roku, dwunastego miesiąca, pierwszego dnia tego miesiąca stało się, że doszło mnie słowo WIEKUISTEGO, głosząc: 2. Synu człowieka! Podnieś żałobną pieśń nad faraonem, królem Micraimu, i mu oświadczyć: Młody lwie pomiędzy narodami – zginąłeś! A przecież ty byłeś jak krokodyl w wodach, bujałeś po twoich rzekach i twoimi łapami mąciłeś fale, wzburzając ich strumienie. 3. Tak mówi Pan, WIEKUISTY: Oto przez zbiorowisko licznych narodów rozciągnę na ciebie Mą sieć i wyciągnę cię Moim niewodem. 4. Rzucę cię na ląd; zostawię cię w szczerym polu. Dam osiąść na tobie całemu ptactwu nieba oraz nakarmię tobą dziczą całej ziemi. 5. Rozrzucę twoje cielsko po górach, a twą padliną napełnię doliny. 6. Twoją krwią napoję nawodnioną twą ziemię, aż po góry, oraz tobą będą napełnione parowy. 7. Zaś gdy cię zgaszę – zakryję niebiosy oraz zaćmię ich gwiazdy; obłokiem zasłonię słońce, a księżyc nie da świecić swojemu światłu. 8. Z powodu ciebie zamroczę wszystkie błyszczące światła na niebie oraz sprowadzę ciemność na twoją ziemię – mówi Pan, WIEKUISTY. 9. Zasmucę serce licznych ludów, gdy twój pogrom rozniosę pomiędzy narodami; po krajach, których nie znasz. 10. Przerażę tobą liczne ludy i także dzięki tobie, zadygocą dreszczem ich królowie, kiedy przed ich obliczem będę wywijał Moim mieczem. W dzień twojego upadku będą się ustawicznie trwożyć, każdy o swoje życie. 11. Bo tak mówi Pan, WIEKUISTY: Dosięgnie cię miecz króla Babelu. 12. Twój tłum porażę mieczami rycerzy – to wszyscy najsroźsi z narodów; zniweczę dumę Micraimu oraz będzie zgłodzony cały jego tłum. 13. Znad wielkich wód wytracę cały jego dobytek; nie zmąci ich więcej ludzka stopa i nie będą ich mącić bydlęce kopyta. 14. Wtedy wyklaruję ich wody, a ich strumienie rozprowadzę jak oliwę – mówi Pan, WIEKUISTY. 15. Zamienię ziemię Micraim w pustkowię, więc ziemia będzie opróżniona ze swej pełni, gdy porażę wszystkich w niej zamieszkałych – i poznają, że Ja jestem WIEKUISTY. 16. To pieśń żałobna, by ją śpiewano aby ją śpiewały córki narodów; mają ją śpiewać o Micraimie oraz o całym jego tłumie – mówi Pan, WIEKUISTY. 17. A dwunastego roku, piętnastego dnia tego miesiąca stało się, że doszło mnie słowo WIEKUISTEGO, głosząc: 18. Synu człowieka! Biadaj nad tłumem Micraimu i go strąć; jego oraz córki potężnych ludów strąć do podziemnej krainy, do tych, co legli w grobie. 19. Od kogo nie byłeś wdzięczniejszy? Zstąp, połóż się przy nieobrzezańcach. 20. Tak, legną pośród pobitych od miecza! On jest wydany na miecz! Ściągnijcie go wraz ze wszystkimi jego tłumami! 21. O nim oraz o jego sojusznikach będą rozprawiać najpotężniejsi mocarze z Krainy Umarłych: Zstąpili, pobici mieczem; legli ci nieobrzezańcy! 22. Tam jest Aszur i cały jego tłum, otoczony swymi grobami; wszyscy oni pobici, polegli od miecza. 23. Jego groby są położone w najgłębszej otchłani, a jego tłum spoczął wokół jego grobowca. Wszyscy, co szerzyli postrach w kraju żyjących polegli od miecza. 24. Tam też, wokół jego grobowca, Elam i cały jego tłum; wszyscy oni pobici, polegli od miecza, i zstąpili jako nieobrzezańcy do podziemnej krainy. Szerzyli swój postrach w kraju żyjących, a teraz muszą ponieść swą

hańbę u tych, co legli w grobie. **25.** Dano mu łożę pośród pobitych, razem z całym jego tłumem. Ponieważ szerzyli postrach w kraju żyjących, teraz są otoczeni swoimi grobami; wszyscy oni pobici od miecza, nieobrzezańcy. Tak muszą ponieść swą hańbę u tych, co legli w grobie; ułożono ich pośród pobitych. **26.** Tam też Meszech, Tubali cały jego tłum, otoczony swoimi grobami; wszyscy nieobrzezańcy pobici od miecza, ponieważ szerzyli swój postrach w kraju żyjących. **27.** A ci z nieobrzezańców, co polegli, nie spoczęli przy rycerzach, którzy ze swą wojenną bronią legli w grobie, a pod ich głowy położono miecze, by w ten sposób ich zbrodnie przylgnęły do ich kości; ponieważ ci rycerze byli postrachem w kraju żyjących. **28.** A i ty będziesz skruszony pomiędzy nieobrzezańcami; legniesz od miecza przy pobitych! **29.** Tam jest Edom, jego królowie oraz wszyscy jego książęta, którzy mimo swojej dzielności zostali złożeni obok pobitych od miecza; muszą spoczywać obok nieobrzezańców, obok tych, co legli w grobie. **30.** Tam też wszyscy pomazańcy Północy i wszyscy Cydończycy, którzy w swej grozie zstąpili do pobitych oraz zostali pohańbieni swą dzielnością. Spoczęli przy pobitych od miecza, jako nieobrzezańcy, ponosząc swoją hańbę u tych, co legli w grobie. **31.** To ich zobaczy faraon i pocieszy się po całym swym tłumie; gdyż faraon pobity jest przez miecz, a także wszystkie jego hufce – mówi Pan, WIEKUISTY. **32.** Bo puszczę Mój strach na ziemię żyjących, ale on będzie złożony pośród nieobrzezańców, obok pobitych mieczem; faraon i cały jego tłum – mówi Pan, WIEKUISTY.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012